

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2458/24
9.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светланае Павић, председника већа, Александре Лековић и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужиоца „Dobergard” d.o.o. Београд, Школски трг бр. 5, МБ 17569775, ПИБ 103509048, против туженог АА из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 6143/23 од 6.2.2024. године, у седници већа одржаној дана 9.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 6143/23 од 6.2.2024. године, у ставовима првом и другом изреке.

Образложење

Изреком побијане пресуде Првог основног суда у Београду П 6143/23 од 6.2.2024. године, у ставу првом, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог, да му на име накнаде штете исплати износ од 1.372.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 5.6.2023. године, па до 6.2.2024. године, као дана доношења пресуде. Ставом другим изреке пресуде, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом трећим изреке ослобођен је тужени обавезе плаћања судских такси у овој правној ствари.

Против наведене пресуде, и то одлука садржаних у ставовима првом и другом изреке (како произилази из садржине жалбе), жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити друге повреде поступка које би биле битне.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у својству наручиоца посла, са

туженим, у својству извршиоца посла, закључио Уговор о привременом- повременом вршењу послова бр. 189/23, дана 7.4.2023. године, којим је на основу потребе и повећаног обима посла наручиоца посла, тужени - извршилац посла, као незапослено лице, преузео обавезу да за наручиоца посла обавља помоћне послове, са описом радног места: курирски послови, прикупљање, обрада и копирање списка, архивирање, пријем, завођење и слање поште, административни послови на рачунару, припремање и послуживање напитака и остали послови по налогу директора. Тужени је приликом закључења уговора упознат са описом послова, који се налази у Правилнику о раду, са Упутством за рад, водичем за запослене и кодексом понашања, који су саставни део уговора. Као датум почетка радног ангажовања туженог означен је 7.4.2023. године. У члану 3 Уговора наведено је да ће извршилац посла обављати несистематизоване послове чувара без оружја из делатности наручиоца посла, привремено – повремено на дневном нивоу ангажовања – до 120 дана у календарској години, односно у случају одсуства запосленог, услед потребе и повећања обима посла и за потребе обезбеђења трећих лица. Према решењу Националне службе за запошљавање, филијала за Град Београд од 24.11.2022. године, туженом је налазом, мишљењем и оценом радне способности и могућности запослења или одржавања запослења бр. 0100-1002-522/2022 од 22.11.2022. године, утврђен 1. степен тешкоћа и препрека у раду, односно да су тешкоће и препреке мале и утичу на радну способност у односу на занимање или послове које лице може да обавља. Истим решењем одређено је да тужени има статус особе са инвалидитетом која се запошљава под општим условима. Тужилац је електронским путем, е-mail преписком, од 21.4.2023. године обавестио ... да ће на објекту “...” ... у улици ..., дана 23.4.2023. године, радити АА, овде тужени, док се е-mail-ом од 24.4.2023. године ББ у име ...обратио тужиоцу са молбом да туженог више не ангажују на њиховим објектима. Тужени је, након тога, био ангажован на пословима обезбеђења стамбено пословног објекта ..., дана 27.3.2023. године. Том приликом дошло је до крађе инвентара и до оштећења ствари, због чега је корисник услуге у погледу објекта ..., тражио да се умањи фактура за извршене услуге обезбеђења за април месец у износу од 87.250,00 динара. Туженом је дана 27.4.2023.године престао радни однос, отказом уговора о раду. У писаној изјави, написаном руком, без датума сачињавања, тужени је навео да га је директор фирме “„ Dobergard” d.o.o. позвао на разговор и упознао га са тим да су због његовог поступања изгубљени послови са ... и стамбено пословним објектом “...”, те да причињена штета износи 50.000 евра. У писаној изјави, тужени одговорно тврди да ништа није украо у апотеци, нити је начинио штету на инвентару у објекту “...”. Објаснио је да је у ... само узео крему да погледа, пошто добро не види и однео је до торбе како би узео наочаре, а не са намером да крему стави у торбу. Навео је и да није причињивао штету приликом обезбеђења објекта “...”, већ да је попио само једно пиво са колегом ВВ, коме је дао и таблу „Ксалолa” из ..., а потом је заспао и пробудио се наредног јутра. Тужени се обратио фирми „ Dobergard” d.o.o. и електронским путем, поднеском од 28.4.2023.године, након што му је отказан Уговор о привремено повременим пословима, у ком је детаљно описао све што се догодило, те поновио да ништа није украо у апотеци, нити је причињивао било какву штету стамбено пословном објекту “...” које је обезбеђивао. У том поднеску тужени тврди да не пије 7 (седам) година, да је антиалкохоличар и да никада није пробао дрогу. На фотографији коју је тужиоцу доставила фирма , ...”, а везано за комплекс “...”, налазе се хемијски препарати за чишћење, вода, јогурт, кафа, ролна папира, новине, а поред канте налази се кеса са

смећем и на једном зиду исписано “...” и “...”.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а применом правила о терету доказивања у смислу одредбе члана 231 Закона о парничном поступку, првостепени суд је оценио да тужбени захтев није основан, а из разлога што је на тужиоцу био терет доказивања основаности тужбеног захтева и висине истог, а тужилац није доставио доказе на основу којих се може утврдити одговорност по основу кривице туженог, односно постојање узрочно-последичне везе између наводно настале штете и недозвољеног поступања или понашања туженог. Тужилац није доставио поуздане и јасне доказе да је тужени, обављајући послове радника обезбеђења, покушао крађу у ..., нити да је услед конзумирања алкохола и опијата причинио материјалну штету стамбено пословном објекту “...” у виду исцртавања графита, уринирања, отуђења и уништења предмета, нити да су ти догађаји проузроковали тужиоцу штету чију накнаду тражи. Наиме, на фотографијама које је тужилац доставио, по оцени првостепеног суда, не може се видети у чему се огледа штета, а нарочито се не може утврдити њена висина. Тужилац је, по оцени првостепеног суда, имао могућност да поред фотографија достави и снимке са надзорних камера, а за које је тужени тврдио да постоје, јер би се на овај начин могла отклонити сумња у погледу настанка штете, што није учинио. Такође, тужилац није предложио ни саслушање ВВ, као евентуалног сведока настанка штете у стамбено пословном објекту “...”, нити је предложио саслушање радница у ..., које су наводно затекле туженог у покушају крађе.

Поред недоказаности основа тужбеног захтева, првостепени суд сматра да тужилац није доказао ни висину тужбеног захтева, већ да је исту паушално определио. Наиме, тужилац није приложио уговор којим би се утврдила садржина пословног односа у вези обезбеђења објекта “...”, као ни да ли би правно лице ..., са којим би био закључен такав пословни однос, било овлашћено да умањи износ месечне фактуре и да ли је то заиста урадило. По становишту првостепеног суда, из приложених доказа се не може утврдити ни да тражени износ од 87.250,00 динара представља умањење од 10 % месечне фактуре за пружене услуге тужиоца у вези обезбеђења објекта “...”, а тужилац и одштетном захтеву није таксативно навео врсту и висину штете, у смислу пописивања предмета и радњи које су предузели ради отклањања штете. Суд сматра да би тужилац имао право на накнаду само стварне штете коју је исплатио оштећеном, те да је с тога био у обавези да таксативно наведе сваку појединачну ствар која је отуђена и оштећена као и њену вредност, а по потреби да предложи и економско-финансијско, односно актуарско вештачење, што он није учинио и на тај начин није доказао висину стварно претрпљене штете.

Дате разлоге првостепеног суда као правилне, аргументоване и на закону засноване, прихвата и овај суд, као другостепени.

Одредбом члана 7 Закона о парничном поступку прописано је да су странке дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтеве и дужни су да су да предложе доказе на којима се тим чињенице утврђују. Одредбом члана 228 овог Закона прописано је да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев и којима оспорава наводе и доказе противне страна у складу са овим законом, док је чланом 231 став 1 истог Закона прописано да уколико суд на

основу изведених доказа не може са сигурношћу да утврди неку чињеницу, о постојању те чињенице примениће правило о терету доказивања.

Одредбом члана 189 Закона о облигационим односима, у ставу првом, прописано је да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи, док је ставом трећим истог члана прописано да при оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем.

Одредбом члана 190 Закона о облигационим односима, прописано је да ће суд, узимајући у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете, досудити накнаду у износу који је потребан да се оштећенику материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се налазила да није било штетне радње или пропуштања.

У конкретном случају, изведеним доказима нису поткрепљене тврдње тужиоца да је услед поступања туженог, као лица ангажованог за обављање повремених послова, за тужиоца настала штета у траженом износу од 1.372.500,00 динара. Наиме, поступци које тужилац наводи као недозвољене радње туженог – наводна крађа из ... и уништавање инвентара у стамбено пословном објекту „...”, сами по себи нису могли довести до штете по тужиоца у наведеном новчаном износу, а тужилац није пружио, нити предложио доказе о томе да је овако опредељену штету заиста и претрпео.

Правилан је закључак првостепеног суда да је на тужиоцу био терет доказивања, чињенице да му је причињена штета у наведеном износу и да је иста настала радњом туженог, односно да постоји узрочно последична веза између поступања туженог и евентуално настале штете. Ради доказивања ових околности, тужилац је имао на располагању низ могућности - доставу снимака са надзорне камере из објекта ..., саслушање запослених у ... на околност евентуалне крађе, саслушање другог радника ВВ, као евентуалног сведока настанка штете у стамбено пословном објекту ..., и сл., које он није искористио, а из приложених доказа не произилази нити да је тужени покушао крађу из апотеке коју је обезбеђивао, нити да је уништавао инвентар у стамбено пословном објекту ... Тужилац такође није доказао да су наводне рање туженог узроковале последице о којима говори – прекид пословања са ... и стамбено пословним објектом ... и да је накнадио неку штету овим правним лицима. Током поступка, суду нису приложени уговори о пословној сарадњи тужиоца са ... и са фирмом ..., па се не може утврдити ни да ли су заиста уговорени пенали у случају неадекватног пружања услуга и да ли је заиста дошло до прекида пословања и због чега.

Осим наведеног, тужилац није доказао ни висину наводно проузроковане штете, већ је исту одредио крајње паушално, не наводећи које су ствари отуђене и оштећене и која је њихова вредност, а у прилог наводне изгубљене добити није приложио изводе из пословних књига, нити је предложио економско-финансијско вештачење, којим би могла бити утврђена вредност евентуално изгубљене добити. Следом изнетог, тужилац није доказао ни постојање штете, односно основа одговорности туженог, ни висину наводно проузроковане штете, што његов захтев чини недоказаним и сходно томе неоснованим, како то правилно закључује и првостепени суд.

Неосновани су наводи тужиоца у жалби да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, непотпуним и неправилним извођењем доказа. Ово с тога што је првостепени суд, поступајући у складу са начелом слободне оцене доказа и ценећи исказе парничних странака, имао непосредно сазнање о начину давања исказа, те је своје стечено уверење о истинитости изложених навода исказао кроз оцenu доказа у побијаној пресуди доводећи ове доказе у везу са осталим изведеним доказима. Како је чињенице битне за оцenu основаности тужбеног захтева првостепени суд утврдио на основу оцене доказа, изведене у свему у складу са одредбом члана 8 ЗПП-а, то се неосновано жалбом тужиоца оспорава и чињенично стање на коме је побијана пресуда заснована. Ово нарочито имајући у виду да се ради утврђивања битних чињеница суд креће у границама предложених доказа и изводи само доказе које су предложили странке, па је првостепени суд, имајући у виду доказе који су му пружени током поступка, одлучио на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка.

Приликом одлучивања, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца, али их посебно не образлаже јер нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Потврђена је одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 Закона о парничном поступку, имајући у виду успех парничних странака у спору, те чињеницу да је тужени тражио накнаду трошкова само у висини судских такси, а побијаном пресудом ослобођен је плаћања истих.

Са изложеног, Апелациони суд је на основу одредбе члана 390 Закона о парничном поступку и члана 401 тачка 2 истог Закона, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија
Светлана Павић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић